

שמעון פרס אינו פוחד מפני המוות, ודואה את עצמו כאבא שואבק ביושר ובמרץ כבן־אדם חרבותי ולא הלך אחרי בצע וכבוד מדומה

יצחק שחיל העיתונאי הבאר־שבעי, מראיין את מעלי סרהוד, נשיא פדרציית־הספורט של כוויית. שחיל, שסיקר את אליפות־העולם בכדוריד בעיר אסן בגרמניה, פנה בתחילה לבן־שיחו בגרמנית, והציג עצמו ככתב „מעריב“. סרהוד לא הבין שמדובר בעיתון ישראלי ושמח להתראיין, באנגלית. הוא אף העניק לשחיל, במתנה, את הסמל של כוויית, מדליה שהוריד מגלימתו. לאחר שחזר שחיל לארץ הוא גילה שהמדליה שקיבל במתנה עשויה כולה מזהב.

רם עברון רוקד עם בתו הקטנה, לי, בתחרות של ריקודים קלאסיים שנערכה בסוף ערב־פורים. עברון לא זכה בפרס הריקודים. בניגוד לאב הופיעה לי מחופשת.

הליברלים, איך אפשר להסביר זאת?
 ■ דיעה מעניינת על חוסר־הקשר שבין דמות השליטון למצב חופיהים באותה מדינה הביע יועץ שר־התיירות לענייני תיירות, **צבי רימון**. אחרי מסיבת־העיתונאים שהתקיימה לשחקני הסידרה, הוא הביא לצורך חיוק טיעונו את ספרד, תחת שלטון הרוזן **פראנצסקו פראנקו**, שבה פרחו התיירות.

„אני חייב לך 10 אלפים דולר.“ השחקנית סירבה לחתום על הפתק ואמרה לזיגור: „אנו קוראים לפני שאנחנו חותמים.“
 ■ זיגור עצמו מסתובב באחרונה אבל וחפז־ראש, וטרען שקיים קשר נגד המילפגה הליברלית. „עובדה“, הוא אומר, „זה שבועיים לא כותבים עלינו. העיתונות מחרימה אותנו. אין שערוריות. אין חילוי־פי־דברים. אם אין קשר נגד

עיים הוא פירסם במדורו ה־קבוע סיפור על ח־כ רב כ־מאיר, שבכינוס של ראשי סניפים ועיריות של המערך, לקראת הבחירות המוניציפליות, אמר שהמערך צריך למצוא איש ששמו אומר משהו לציבור הרחב, ושהוא גם צריך לתת תשובה לשאלה „במה יהיה שונה ביום שהותקן עלי־ידי הליכוד מביוב סוציאליסטי?“ השבוע קיבל גלוי מיכתב מח־כ־המערך החיפאי, **שבח וייס**, אליו צורפה הצעה שלו למצעה־הבחירות של המערך ל־בחירות המקומיות. יש מצוטט הד״ר **שניאור זלמן חשין**, מי שהיה ממלא־מקום נשיא בית־המשפט העליון, שבשנת 1953 מונה ליושב־ראש ועדה מיוחדת, שחקרה מדוע הוקמה בירושלים ועדה קרואה. הוא התבטא אז, בין השאר, כך: „האם יש מדרכה ציונית כל־לית? האם יש ביום פרוגרסיבי?“ סיים וייס את מיכתבו בקביעה: „עלשיו תבין מי יותר מבריק.“

■ כשנפגש ח־כ הליברלים, **יצחק זיגור**, המשמש כיו־שבראש לובי־התיירות, עם הכוכבים־הזוטרים של הסידרה הטלוויזיונית דאלאס, הוא ביקש

דובר סיעת־מפ״ם בכנסת, **אמנון לוי**, זכה, בחד עם חברתו, **אריאלה**, במקום הראשון בתחרות־החפשות ש־נערכה בסינמטק הירושלמי, ו־לא דווקא משום שתחפושם היתה המוצלחת ביותר, אלא משום שהם הצליחו לזהות הכי הרבה תחפשות אחרות. המש־תחפים בנשף התבקשו לזהות את שמות הסרטים ששימשו מקור לתחפשות, וזה לא היה קל כל־כך. שניים שהתחפשו לבית לבן כיוונו לסרט קאזוב־לנקה („בית לבן“ בספרדית). אחר צבע אחת מאצבעותיו בצבע זהב, כשהוא מתחפש לסרט גולד־פינגר מסידרת גיימס בונד. בחורה בשימלת־כלה הו־פיעה לאירוע, כששני גברים אחזים בשולי שימלתה. הם התחפשו לסרט דונה פלור נשור אה לשניים. זוג אחר, שבא כשהוא מחופש לכומר, והיא לזוירה בהריון, כיוונו לסרט התנהגות בלתי־הולמת. אמנון וחברתו, שהתחפשו לנערת ה־טופון והבלש, זכו במגזי שנותי לסינמטק.

■ העיתונאי **יגאל גללי** לא תיאר לעצמו שידיעה קטנה שפירסם בעל המשמר תעורר סערת־זוטא במערך. לפני ישר

אביבה פז כזמרת קברט, מופיעה בתנוחה מגרה מעל בימת התיאטרון החיפאי במחזה חדש, „קברט מוניציפלי“, שציג התיאטרון בקרוב ושבזמלמת פז תפקיד מרכזי. השחקנית, שחזרה לארץ אחרי היעדרות ארוכה, משחקת בעת ובעונה אחת במחזה נוסף בתיאטרון.